

Dernæst kommer jeg til et af de Punkter, hvorom der tidligere har været ikke saa ringe Meningsforskel. Spørgsmaalet om Færdsel ad Bivejene i Landkommunerne. Det foreslaas, at saadan Færdsel skal være tilladt Vogne, der benyttes af Læger, Dyr læger og Jordemødre, naar de færdes i Praksis, og endvidere af Politiet og Amtsvejinspektører i Funktion. Jeg vilde hellere være blevet staaende ved den Bestemmelse, vi havde, hvorefter Afgørelsen overlodes til de enkelte Kommuner. Man vil maaske sige, at det er rimeligt, de faar Lov til at køre der, for det kan være af stor Interesse for vedkommende selv at maatte færdes paa denne Maade. Men man kan med lige saa god Grund sige, at det har endnu større Betydning for Befolkningen, at disse Folk faar Lov til at færdes paa Biveje. Ganske vist kan det have Betydning for Lægen og Jordemøderen at kunne komme hurtigt frem; men de, der trænger til dem og skal benytte dem, har dog endnu større Interesse deri, og hvis Befolkningen ikke selv ser saaledes paa det og ønsker at give denne Tilladelse, er jeg ikke meget stemt for, at den i det hele taget skal gives. Det er et af de Punkter, hvor jeg godt kunde tænke mig at gaa med til en Ændring; men det er dog ikke saaledes, at jeg absolut forlanger, Bestemmelsen skal rettes; jeg vil kun henstille til det Udvalg, der faar med Sagen at gøre, nøje at overveje denne Bestemmelse, før de gaar med dertil. Det hedder for Resten i de følgende Linier, at vedkommende Sogneraad kan meddele almindelig eller personlig Tilladelse til Færdsel ad Kommunens Biveje eller enkelte af disse. Derigennem har man egentlig lagt Afgørelsen i Beboernes egen Haand, og jeg skulde ikke have noget imod, at man blev staaende ved det.

Det hedder endvidere, at Færdsel ad Veje, der passerer gennem Statsskove og vedligeholdes af Statsskovvæsenet, kan af dette forbydes. Jeg ved ikke rigtig, hvad der her hentydes til. Jeg tænkte mig, at de Veje, som ikke er Amtsveje, og som gaar gennem Statsskove og vedligeholdes af Statsskovvæsenet, i de fleste, maaske i alle Tilfælde var Privatveje, der tilhørte Statsskovvæsenet og som saadanne kunde lukkes for Kørsel. Der maa vel være nogle Undtagelser, som der her tages særligt Hensyn til.

§ 21 omhandler i det væsentlige den Tid af Døgnet, da Kørsel med Motorvogne maa finde Sted. Her gives der atter Læger, Dyr læger og Jordemødre en Forret, idet de til en hvilken som helst Tid af Døgnet kan

færdes med Motorkøretøjer, ligeledes selvfølgelig Politiet i Funktion samt Postvæsenet. Jeg tænker, det muligvis er en Forglemmelse, naar Amtsvejinspektørerne ikke er tagne med; det er vel nok Meningen, at de ogsaa skulde have denne Tilladelse. Ogsaa paa dette Omraade mener jeg, at de paagældende skulde stilles ligesom andre.

I Slutningen af Paragraffens første Stykke er indføjet en Fortegnelse over forskellige Strækninger af Landeveje, hvor man har Lov til at køre til enhver Tid af Døgnet, Strækninger, som ikke er nævnte i Ministerens Forslag. Jeg ved ikke, om man bør give denne Tilladelse; det er en af de Ting, jeg gerne vilde have taget under Overvejelse i et eventuelt Udvalg. Landevejene fra Fredericia til Frederikshavn, fra Kolding til Vedsted og fra Kolding til Esbjerg er vist knap saa brede som de øvrige nævnte Landeveje, derfor synes det mig at være tvivlsomt, om man skal give Tilladelse til at færdes hele Døgnet paa disse, saaledes som paa de andre Hovedrouter ovre paa Øerne.

Hvad angaar den Tid, i hvilken man i øvrigt maa køre om Natten, er den ogsaa udvidet en lille Smule, men det spiller ikke nogen videre Rolle. Naar der i det hele taget skal være Tale om at udvide den Tid, hvori man har Lov til at færdes om Natten, synes jeg ikke, Regelen kan være ret meget anderledes, end her er foreslaaet.

§ 22 omhandler kun Motorcykler. Jeg kunde ønske, man var gaaet et Skridt videre med Hensyn til dem, idet Motorcyklerne ikke er i den Grad ildesete, om jeg saa maa sige, ude i Landbefolkningen som Motorvognene. Motorcyklerne er nu blevet saa almindelige, at med dem kan man færdes baade paa den ene og den anden Tid. Og jeg er tilbøjelig til at se saadan paa Sagen, at jo mere Frihed man giver dem, des mere bereder man Vejen for Motorkøretøjerne. Derfor kunde jeg godt tænke mig at være med til at give Motorcyklerne fri Kørsel hele Døgnet igennem. Det er maaske nok en Inkonsekvens; men jeg betragter en dertil sigtende Bestemmelse som en Overgangsregel, hvorved der kan banes Vej for, at Motorkøretøjerne siden hen faar den samme Frihed. Thi at det vil ende med, at man maaske allerede ved næste Revision giver Motorkøretøjerne Lov til at færdes frit, mener jeg ikke, man kan være blind for.

Med Hensyn til Kørehastigheden; der omhandles i § 23, har jeg ikke ret meget at føje til det, Ministeren har sagt. Jeg havde dog ønsket, at man ikke var gaaet slet saa vidt som til henholdsvis 25 og 50 km; thi